

SUSANNA VEERMAN

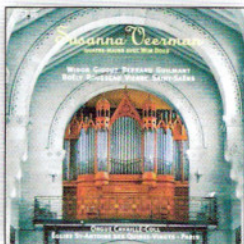
Quatre-mains avec Wim Does

Ch.-M. Widor: Marcia en Adagio uit Symphonie nr. 3; E. Gigout: Scherzo; E. Bernard: Suite op. 26; A. Guilmant: Choral et Fugue uit Sonate nr. 5; A.Boëly: Quator in g op. 45 nr. 7; S. Rousseau: Prière in D; L. Vierne: Impromptu uit Suite nr. 3 op. 54; C. Saint-Saëns/arr. H.U. Hielscher: Bacchanale uit 'Samson et Dalila'

Festivo 6962 202 - speelduur 69'02" - €€€

Susanna Veerman en Wim Does, Cavallé-Collorgel St.-Antoine des Quinze-Vingts, Parijs

www.festivo.nl



Dankzij de bijdragen van Susanna Veerman aan *de Orgelvriend* hebt u alle *ins en outs* over de totstandkoming van deze cd kunnen lezen. Het opnemen van een cd is een flinke logistieke operatie, waarbij op de dag(en) van de opname alle puzzelstukjes in elkaar moeten passen: iedereen moet op tijd aanwezig zijn en niet ergens in de file staan, het weer moet meewerken want storm kun je niet gebruiken, de orgelstemmer moet

zijn werk op tijd hebben gedaan, en als je uiteindelijk wilt gaan opnemen moet er niet opeens om onverklaarbare redenen een vrachtwagen net naast de kerk stationair staan te draaien. En last but not least: of je als musicus op zo'n dag maar even boven jezelf wilt uitstijgen. En pas als dat allemaal gelukt is, zoals in het geval van Susanna Veerman, dan is het resultaat een prachtige cd.

Veerman koos voor haar opname het orgel van de Église St.-Antoine des Quinze-Vingts in Parijs. Een slimme keuze, want deze relatief onbekende kerk in een buitenwijk van Parijs herbergt wel degelijk een prachtig Cavallé-Coll-orgel met een fraaie akoestiek. Eerder nam de organist van deze kerk, Eric Lebrun, hier al het orgelwerk van Jehan Alain voor het label Naxos op.

Susanna Veerman is oud-studente van Ben van Oosten, en dat is al haast een aanbeveling op zichzelf. Ze heeft een grote affiniteit met het Frans-romantische repertoire en een solide speeltechniek. De cd is geprogrammeerd volgens de 'sandwich-formule': tussen enkele bekende werken door trakteert Veerman op avontuurlijk repertoire. Ze opent met twee delen uit Widors *Derde Symfonie*. Wanneer we ter vergelijking ook even de opname van Van Oosten erbij pakken, vallen de parallellen meteen op: net als bij haar leermeester horen we bij Veerman zeer verzorgd en cantabel orgelspel. Een enkele keer zou je wel willen dat ze ietsje meer pit in haar spel legt, zoals in het bekende *Scherzo* van Gigout; maar in Viernes vluchtige *Impromptu* gooit Veerman gelukkig wél alle remmen los.

De schijf bevat een aantal interessante werken, die niet of nauwelijks op cd verkrijgbaar zijn. De *Suite* opus 26 van Emile Bernard is zo'n werk, dat niet alleen is opgedragen aan Guilmant, maar waarin je ook het idioom van Bernards tijd- en plaatsgenoot kunt herkennen. Bijzonder is het middendeel van dit werk, het *Scherzo-Caprice*, waarin de 3/4-maat wordt afgewisseld met 5/4-maat. Hiermee loopt Bernard dertig jaar vooruit op vernieuwingen in de ritmiek ten tijde van Strawinsky! Een andere verrassing is de *Prière* van Samuel Rousseau, die koororganist was in de St.-Clotilde ten tijde van Francks organistschap aldaar. Het werk is opgedragen aan Gigout, maar ademt – hoe kan het ook anders – geheel en al de sfeer van Franck, zowel in de harmoniek als door het gebruik van kiemcel-techniek.

Voor de toegift op de cd schuift Susanna Veerman een stukje op de orgelbank op ten gunste van echtgenoot Wim Does, die in de laatste fase van zijn orgelstudie bij Ben van Oosten is aangeland. Samen zorgen ze voor een snaakse uitsmijter: een orgelbewerking à quatre mains van het Bacchanaal uit de opera *Samson et Dalila* van Saint-Saëns. Het cd-boekje vermeldt niet of de echtelieden daadwerkelijk aan de alcoholica zijn gegaan tijdens de opname, maar hoe dan ook hebben ze de sfeer perfect weten te treffen!

Het is te hopen, dat Susanna Veerman bij een eventueel volgend cd-project opnieuw de durf heeft om onbekend werk te programmeren, en dan misschien zelfs zonder de sandwich-formule?

Lex Gunnink